

Opgegeven kankerpatiënt op 'bedevaart' voor medisch onderzoek

■ Nico Heijmer en zijn broer Herman (links) hebben grote fietsplannen: „We willen dagelijkse etappes van 60 tot 80 kilometer zien te volbrengen.”

FOTO: GEERT JAN BITTINK

Fietsen voor leven

door JAN COLIJN

DIEPENHEIM, dinsdag
Dat je leuke dingen niet te lang uit moet stellen, weet Nico Heijmer als geen ander. Hij en zijn broer hadden afgesproken om tijdens hun pensioen een fietstocht naar het bedevaartsoord Santiago de Compostella te maken. Maar op de dag dat broer Herman met vervroegd pensioen ging, werd bij Nico de ongeneeslijke borstvlieskanker vastgesteld. De twee hebben hun plannen bij moeten stellen: ze vertrekken nu 27 mei. Met hun bedevaart willen de Twentse pelgrims geld binnenhalen voor de Stichting Asbestkanker.

Niemand wist van de afspraak die Nico die dag met zijn huisarts had. Zelfs zijn eigen vrouw Ans niet. „Ik

voelde pijn in mijn borst tijdens het hardlopen.” Na een fase van onderzoeken volgde in augustus vorig jaar de on-

verbiddelijke diagnose: mesothelioom (borstvlieskanker).

Heijmer wist meteen hoe laat het was. Als politiemans in het Twentse Goor, waar door de aanwezigheid van vezelcementproducent Eternit veel asbestslachtoffers vallen, kent hij de kille cijfers: 90 procent van de patiënten overlijdt binnen een jaar.

Hij denkt de ziekte te hebben opgelopen toen hij in de jaren zestig voor Stork werkte. „Daar gaan we vanuit gezien de incubatietijd van 30 jaar. Bij Stork hadden we destijds verwarmingsbuizen met isolatiemateriaal van asbest. Dat spul dwarrelde gewoon naar beneden. We zijn nu bezig met een procedure voor smartengeld.”

Aftakeling

Maar terwijl veel slachtoffers in duizelingwekkend tempo fysiek aftakelen, voelt Heijmer zich een halfjaar na dato zelfs nog zo goed dat hij de circa 2800 kilometer lange fietsexpeditie aandurft.

Zelf wijt de tukker het aan de experimentele behandeling bij het Erasmus Medisch Centrum in Rotterdam, waarvoor hij in aanmerking kwam. „In totaal kunnen tien personen hieraan meedoen. Ik ben de negende.”

De methode blijkt aan te slaan. Officieel zou Heijmer nog een tot maximaal twee jaar te leven hebben. „Ik voel me echter goed. In een situatie als deze grijp je uiteraard iedere strohalm aan, maar ik put hier enorm veel energie uit.”

Waar hij zich wel over verbaasde, is dat er geen cent subsidie binnenkomt voor de proef met de nieuwe behandelmethode. „Die wordt in z'n geheel voor rekening genomen door de Stichting Asbestkanker. Ik vind het onbegrijpelijk dat de overheid er wél voor zorgt dat elk asbestslachtoffer een schadevergoeding ontvangt en er kapitalen worden uitgetrokken voor sanering van vervuilde asbestwe-

gen en boerenerven, terwijl er niet wordt geïnvesteerd in een medisch onderzoek als dit. Vandaar dat ik de eerste duizend euro van mijn eigen schadevergoeding op een rekening heb gestort voor het goede doel. Voor de medische proef is 15.000 euro per persoon nodig. Uitgangspunt van onze pelgrimstocht is dat we gaan proberen om zelf dit geld binnen te halen. En uiteraard hopen we boven op het bedrag voor mijn eigen deelname aan het medisch onderzoek - nog meer sponsors te werven.”

'Dat spul dwarrelde gewoon naar beneden'

Momenteel zijn ze volop in training. „We willen dagelijkse etappes van 60 tot 80 kilometer zien te volbrengen. Hebben er in totaal zes tot zeven weken voor uitgetrokken. Al blijft het de grote vraag hoe mijn lichaam zich houdt. Als je echter nagaat dat wetenschappelijk gezien het merendeel van de mesothelioompatiënten binnen een jaar overlijdt, terwijl de deelnemers aan dit medisch onderzoek - dat al sinds medio 2006 loopt - allen nog in leven zijn, is dat een enorm positieve ontwikkeling. Je kunt niet in de toekomst kijken, maar ik zit wat mijn levensverwachting betreft in ieder geval weer wat beter in mijn vel.”

Vanaf medio april gaat de website www.asbestkanker.info de lucht in.

s.v.p uw gift voor medisch onderzoek

rek.nr. 67.41.49.041

Ten name van N.Heijmer Diepenheim

o.v.v "gift medisch onderzoek"

hartelijk dank

Nico

17